

Školský časopis žiakov Súkromnej spojenej

školy v Košiciach

HUMANKO

2. číslo 2014/2015

letné vydanie

eTwinning

*Hello
Summer!*

Obsah

Príhovor detí a rodičov.....	2
Zo života našej školy.....	4
Valentínske tvorivé dielne.....	4
Deň učiteľov 2015.....	5
Workshop so zahraničnými študentmi.....	5
Európsky deň solidarity a spolupráce medzi generáciami.....	6
Poznávací zájazd do Veľkej Británie.....	7
Škola v prírode.....	8
Rodinná olympiáda.....	9
Deň detí na KVP.....	10
Spoznávame svoju obľúbenú pani učiteľku.....	11
Literárna tvorba Humankov.....	14
Poviedka Tajomstvo.....	14
Kto tu volá o pomoc?.....	15
Bojázlivosť.....	16
Mesto, v ktorom žijem.....	17
Moja mama.....	18
Iba sen?.....	18
Diana Bučková, žiačka V.A.....	19
Moja mamka.....	20
Prečo používame čarovné slová.....	20
Výtvarná tvorba Humankov.....	21
Zábavné okienko.....	22
Redakčná rada.....	23

Príhovor detí a rodičov

Tento školský rok ubehol akosi príliš rýchlo. Možno je to tak preto, lebo sme počas neho zažili veľa zaujímavých aktivít.

Všetko sa to začalo v septembri, keď pani riaditeľka otvorila nový školský rok. Všetkých nás privítala, popriala nám veľa úspechov a potešenie z učenia. Ešte v ten istý mesiac sa u nás konal, tak ako každý rok, Eno tree planting day. Zasadili sme ďalší stromček a užili si veľa zábavy. Okrem toho sme si spoločne aj zaspievali pri oslavách Európskeho dňa jazykov.

V októbri sme si v Mestečku povolani vyskúšali, aké je to byť predavačkou, stavbárom, či lekárom. Sokoliari sa nám predstavili s krásnym vystúpením dravých vtákov. Naši cestovatelia odcestovali na úžasnú výstavu Tutanchamon: jeho hrobka a poklady.

Najkrajšiu noc v roku, Noc duchov, nám ozvláštnil basketbalový freestylista Martin Laco s futbalovou freestyle majsterkou Luciou. Počas tejto noci boli odmenené najkrajšie masky a tekvice.

V rámci Týždňa globálneho vzdelávania sa na našej škole uskutočnila beseda s rodičmi cudzincov. Okrem toho sme si užili Vegetariánsku burzu, počas ktorej sme ochutnali veľa zdravých jedál. Navštívilo nás Múzeum na kolesách. Jeho členovia nám opísali mnohé dopravné nehody a poradili nám, čo máme robiť v prípade, že niečo také zažijeme.

Rok 2014 sme ukončili spoločnou Vianočnou akadémiou a Vianočnou burzou.

Vrcholom školského roka pre nás deti bola a vždy bude Škola v prírode. Prvýkrát v histórii našej školy sa uskutočnila aj Rodinná olympiáda, kde súťažili žiaci so svojimi rodičmi v športových a vedomostných disciplínach. Bola to najkrajšia oslava Dňa detí.

Školský rok sa chýli ku koncu a ja som vám pripomenula len pár akcií a podujatí, ktoré pre nás pripravili naše učiteľky a učitelia. Týmto by som sa chcela poďakovať nielen im, ale aj pani riaditeľke za to, že to všetko umožnila.

Počas celého roka nás učitelia známkovali. Nie vždy sme boli so známkami spokojní, ale pracovali sme na sebe a našou odmenou bude naše vysvedčenie. Ak by som mohla napísať vysvedčenie našej škole, tak by som jej za tento školský rok napísala veľkú 1. A čo vy?

Krásne prázdniny vám všetkým praje predsedkyňa Detského parlamentu a Žiackej školskej rady Ivanka Hajdušková.

V tomto školskom roku sa nám najviac páčila Noc duchov. Bola to pre nás najkrajšia noc a je škoda, že je len raz v roku. Obohatila nás o mnoho zážitkov, ktoré sa nedajú opísať slovom, ale navždy ostanú pre nás vryté do našich spoločných spomienok. Veľmi sa nám páčila aj Škola v prírode a Zájazd do Anglicka, kde sme mali možnosť si overiť naše jazykové zručnosti. Aj vďaka týmto akciám sme si mohli utužiť naše kolektívne vzťahy. Sme radi, že naša škola pre nás pripravuje takéto úžasné akcie.

Žiaci prímý A

Naša škola sa mi veľmi páči. Som rád, že chodím do tejto školy. Myslím, že patrí medzi najlepšie školy v Košiciach. Páči sa mi to, že máme veľmi dobrú triednu učiteľku a vychovávateľku. To je najdôležitejšie v každej škole. Mám rád hodiny telesnej výchovy, pretože pán učiteľ nám stále vymyslí zaujímavé hry a aktivity. Veľmi pútavé sú aj hodiny etickej výchovy, pani učiteľka hravou formou nám vstupuje morálne hodnoty. Na prírodovede sa mi páči, že robíme rôzne pokusy. Veľmi sa mi páčil aj týždeň anglického jazyka. Bol plný hier a aktivít s anglickými lektormi, čo bolo veľmi zábavné. Dúfam, že to tak ostane aj naďalej.

René Valko, žiak III.A

Ten čas tak letí... Opäť je tu koniec školského roka. Pre našu školáčku a tým aj pre našu rodinku už po tretí raz. Len prednedávnom sme s veľkou taškou a batohom plným očakávania stáli na školskom dvore, zoznámili sa s vedením školy, zborom pedagógov, budúci spolužiakmi i ich rodičmi. V nasledujúcich dňoch po prekročení prahu školy pre nás začala nová etapa detstva. Maličké dievčatko vošlo do sveta zodpovednosti, povinností aj spoznávania nových vzťahov.

Ako som spomenula vyššia, odvtedy prešli tri rôčky a dnes hodnotím uplynulý čas. Očami rodiča zo začiatku s jemnými obavami a slzami na krajíčku, dnes so spokojnosťou a dôverou, že sme si vybrali správne.

Spojená súkromná škola Starozagorská pre mňa a moje dieťa splňa všetky parametre, ktoré očakávame od vzdelávacej ustanovizne: vysoké nároky na vedomostnú úroveň žiakov, vysoká úroveň výučby anglického jazyka, primeraný počet detí v triedach a tým i na jedného učiteľa, dôraz na etiku a sociálne vzťahy, pekné upravené triedy a čistota, pestrý mimoškolský program zameraný na upevňovanie vzťahov medzi spolužiakmi ale aj medzi rodičmi a starými rodičmi.

Ak mi niekto povie, že súkromná škola je len pre rozmazané deti, urazí moje dieťa aj mňa. Budem sa opakovať: Ja... My...sme si vybrali správne. Dovolím si tvrdiť, že školu vnímam ako súčasť našej „širšej“ rodiny... a držím nám palce, aby sme boli čoraz lepší aj súdržnejší.

Petra Senteliková, mamka žiačky Evičky III. A

Zo života našej školy...

Valentínske tvorivé dielne

Cieľom Valentínskych tvorivých dielní dňa 13.februára 2015 bolo poukázať na čaro, lásku a vzájomné porozumenie s prichádzajúcim sviatkom Valentín prostredníctvom zdobenia perníkov a prezentovať manuálne zručnosti žiakov pri zdobení perníkov a vytváraní paličkovanej čipky. Pri zdobení perníkov, Valentínskych pohľadníc a ozdôb zo sadrových odliatkov nám opäť pomáhala pani Erika Vranaiová. Do tajov krásnej paličkovanej čipky nás zaskvětila pani Mária Jacková, ktorá vysvetlila

pokyny na správnu manipuláciu s krosnami na paličkovanie. Žiaci si pri tejto technike mali možnosť otestovať nielen šikovnosť a zručnosť svojich rúk, ale aj trpezlivosť.

Deň učiteľov 2015

Deň učiteľov tradične oslavujeme 28. marca, v deň narodenia učiteľa národov Jána Amosa Komenského. V našej škole Deň učiteľov vzhľadom na to, že 28. marec pripadol na sobotu, sme si pripomenuli v piatok 27. marca 2015 na spoločnej rannej komunite. Žiaci venovali s láskou svojim učiteľom kultúrny darček v podobe veršov

a pesničiek ako prejav vďaky a úcty za kvalitne vykonávanú učiteľskú prácu, denne odovzdávané vedomosti a ochotu pomáhať v každej situácii.

Workshop so zahraničnými študentmi

Dňa 30.3.2015 sa v predveľkonočnom období na našej škole uskutočnil pre žiakov IV.A a V.A triedy základnej školy Workshop so zahraničnými študentmi so Social Erasmus ESN. Naše pozvanie prijali Wael Almufti a Zalán Józsa. Naším žiakom rozprávali zaujímavosti o svojich rodných krajinách, predstavili im typické veľkonočné zvyky a tradície v ich rodných krajinách – v Sýrii a v Rumunsku. Žiaci sa so záujmom zapájali do podnecujúcej diskusie. Wael a Zalán si pripravili prezentácie,

ktorými dopĺňali a názorne demonštrovali svoje rozprávanie. Všetci zúčastnení žiaci boli odmenení pocitom zmysluplne a príjemne prežitého popoludnia v spoločnosti koordinátorky a zahraničných hostí. Mali tiež priestor precvičiť si svoje znalosti z anglického jazyka.

Európsky deň solidarity a spolupráce medzi generáciami

Dňa 29.4.2015 sme zorganizovali tretíkrát v podmienkach našej školy milé stretnutie so starými rodičmi našich žiakov, aby sme si spoločne pripomenuli Európsky deň solidarity a spolupráce medzi generáciami. Naším spoločným zámerom bolo upriamiť pozornosť na porozumenie medzi mladšou a staršou generáciou, potešiť starých rodičov kultúrnym programom a malými darčekom, zoznámiť prítomných s vlastnoručne vyrobenými prácami starých rodičov, a tak prehlbovať v deťoch vzťah

k ručným prácam a ich hodnotám. Spoločné posedenie bolo spojené s prezentáciou histórie stretnutí, doterajšej pomoci starých rodičov škole, ako aj s príjemným občerstvením, ktoré pripravili samotní starí rodičia. Ďakujeme všetkým aktívnym starým rodičom.

Poznávací zájazd do Veľkej Británie

V dňoch 25.04. – 01.05.2015 sa konal pre našich žiakov poznávací zájazd do Veľkej Británie. Cieľom cesty bolo prímorské mestečko Portsmouth a jeho okolie. Žiaci mali možnosť navštíviť historické lodenice a slávnu loď admirála Nelsona, HMS Victory, ktorá zohrala významnú úlohu v bitke pri Trafalgare. Celodenné výlety zahŕňali aj mesto Southampton, odkiaľ v roku 1912 vyplával slávny Titanic. Žiaci okrem kultúrnych pamiatok, múzeí a galérií navštívili aj národnú rezerváciu New Forest. Žiaci si takto mohli precvičiť a zdokonaľiť svoju jazykovú úroveň v anglickom jazyku počas pobytu nielen v hostiteľských rodinách, ale aj pri každodenných situáciách počas pobytu vo Veľkej Británii. Domov sa vrátili s novými zážitkami a skúsenosťami, ktoré obohatili ich doterajšie skúsenosti.

Škola v prírode

V dňoch 11.05.-15.05.2015 žiaci našej školy prežili jeden krásny týždeň v Škole v prírode v Starej Lesnej, z ktorej si uchovajú prekrásne a neopakovateľné spomienky. Pobyt s pestrým programom bol doplnený o zážitkové aktivity s anglickými lektormi a o množstvo aktivít s prírodovedným poznávaním. Žiaci navštívili Expozíciu tatranskej prírody v Tatranskej Lomnici, Astronomický ústav SAV v Starej Lesnej, zaplávali si vo Wellness Centre Hotela Hills a navštívili aj Starý Smokovec. Dni sme si spríjemňovali športovými aktivitami, rôznymi súťažami či diskotékou. Už teraz sa tešíme na ďalší pobyt v niektorom z hotelov nášho krásneho Slovenska.

Rodinná olympiáda

Dňa 01. 06. 2015 sme zorganizovali 1.ročník Rodinnej olympiády v neďalekom areáli Čičky. Cieľom Rodinnej olympiády bolo zapojiť rodičov a žiakov školy do športových súťaží, v ktorých mali možnosť ukázať svoju šikovnosť, schopnosti, zručnosti a formovať ich pozitívny vzťah k pohybovým aktivitám a športu, ale aj vnímať svojich rodičov z iného uhla pohľadu.

Deň detí na KVP

Dňa 04. 06. 2015 od 16.00 hod. do 17.00 hod. sa uskutočnilo vystúpenie našich žiakov na akcii Deň detí na KVP, Areál Čičky usporiadanej Mestskou časťou Košice – Sídliisko KVP. Zúčastnili sa ho žiaci 1., 2. a 3. ročníka Súkromnej základnej školy.

Žiaci sa prezentovali pestrým programom:

I.A - tanec, II.A - recitačné pásmo pod názvom Písmenkové riekanky, III.A - piesňou Úsmev.

Spoznávame svoju obľúbenú pani učiteľku

Mgr. Lenka

Volčková:

RADA

TANCUJEM

ŽIVOTOM

Chceli ste vždy byť učiteľkou? Ak áno, prečo?

Nad tým, že sa stanem učiteľkou som naozaj uvažovala od útleho detstva. Boli však roky, kedy som chcela byť aj veterinárkou, pracovať v ekonomickom odbore alebo v útulku pre psov. A prečo? Baví ma rozprávať o živote zvierat, o využití rastlín, o ochrane prírody. Matematika ma láka svojou krásnou chladnou logikou a čistými líniami. Páči sa mi moje nadšenie podávať matematické vedomosti ďalej iným. Aj keď mi tento rok učenie matematiky veľmi chýba. Tiež mi tento rok chýba učenie tanca, takže dúfam,

že sa budúci rok na našej škole otvoria tanečné krúžky (Dance club I a Dance club II), kde budeme môcť spolu tancovať a vymýšľať nové choreografie ☺.

Ako Vás obohacuje učiteľská práca?

Keď so žiakmi rozoberáme na biológii nejakú tému, ja im na ňu ukážem rôzne pohľady a oni začnú nad tým všetkým uvažovať, diskutovať o tom, prehodnocovať to. Vtedy je to pre mňa obrovský úspech. Prinútiť ich premýšľať o problémoch a skúsiť sa na to pozrieť z rôznych uhlov, aby si vytvorili vlastný názor, nie prevzali hneď prvý, ktorý počujú. Aby sa skúsili pozrieť pod povrch,

niečo vytvorili, otvorili oči a pozreli sa poriadne okolo seba. Vtedy má pre mňa učiteľská práca zmysel a baví ma.

Od koľkých rokov tancujete?

Oficiálne krúžkovo som začala tancovať dosť neskoro. Myslím, že som mala vtedy 7 rokov. Doma v obývačke samozrejme o dosť skôr :-D.

Koľko rokov sa venujete tancu?

Ťažko povedať kvôli prestávkam, ktoré som mala. Nedá sa to presne spočítať. Viem spočítať koľko rokov tanec učím, respektíve koľko som sa venovala choreografiám. Tanečnému učeniu a choreografiám sa venujem od 18tich rokov. Čiže takmer 7 rokov s malými prestávkami. Choreografiám sa však venujem už od 13 rokov, kedy som 5 rokov tvorila choreografie mažoretkám v CVČ v Bardejove, s ktorými chodili na rôzne vystúpenia a prehliadky.

Mali ste už nejaké tanečné zranenia, ak áno, ktoré bolo najväčšie.

Ach, tie zranenia. Mala som a hneď niekoľko. To by som však trochu rozdelila. Jedno zranenie nebolo tanečné, ale nabúrало mi tanec na niekoľko rokov. Rozťaté pravé lýtko vďaka kolotoču na detskom ihrisku. Keďže to bolo dosť hlboké, po zranení nasledovalo niekoľko rokov bolesti, ktorá ma pri tancovaní veľmi obmedzovala. A najväčšie, ktoré sa mi stalo priamo pri tanci, bolo konkrétne na hodine baletu, keď som robila arabesque. Nohu som mala ťahať čo najvyššie do vzduchu a telom ísť čo najnižšie. Niečo sa mi tam natiahlo, či potrhalo a odnieslo si to vnútorné svalstvo ľavého stehna. Bolo to pred 8 rokmi, ale následky cítim dodnes. Pri každom natiahnutí to bolí, ale snažím sa tým nejakou prehrýzť.

Robíte nejaký šport?

Niekedy som pravidelne behávala. Teraz keď konečne vyšlo slniečko, by som sa k tomu veľmi rada vrátila. Ak tanec považujeme za šport, tak sa venujem tancu, aj keď práve teraz nie natoľko, ako by som chcela. A tiež je to behanie so psíkmi z útulku, keďže tam treba vybehať čo najviac psíkov v čo najkratšom čase ☺.

Ako trávite voľné chvíle?

Okrem tanca sa venujem aj psom. Tým z útulku. Takmer štyri roky pomáham konkrétne jednému združeniu SOS PSÍKY, ktoré pôsobí v Bardejove. Pred tým bola moja pomoc intenzívnejšia, takmer každý víkend som bola pri psíkoch, postarala som sa o jedlo, vodu, čisté koterce, lieky, prechádzky. Pomáhala som s inzerátmi a organizáciou zbierok. Posledné mesiace je moja pomoc menej častá, čo ma veľmi mrzí. O psíky sa chodím starať stále, aj

keď nie každý víkend. Vcelku sa teším na leto, pretože tam budem častejšie. Je to úžasná činnosť, sklábite pri tom dva v jednom. Pomáhate psíkom, ktorí nemali toľko šťastia a vy máte niekoľko hodinovú prechádzku. Verte mi, žiadne iné zviera na svete neukáže väčšiu radosť z vašej prítomnosti a nedokáže byť vďačnejšie ako tie z útulku. Túžite po psíkovi alebo mačičke, skúste nejaké zachrániť a zmeniť mu tým celý jeho život.

Aký je váš tajný sen?

Uf, tých je toľko ☺. Na 95% sú spojené s tancom ☺. Momentálne taký, čo som ochotná verejne priznať je, že by som rada spravila šnúru a rozštep, len s mojimi nohami po zraneniach je to ťažké. Niečo medzi náročným a nemožným. Ale keďže je vhodnejší optimistický prístup, tak ja jednoducho spravím to náročné a budem konečne spokojnejšia ☺.

Literárna tvorba Humankov

Poviedka Tajomstvo

Stojím pri jazere na daždi a zrazu počujem kroky. Niečo mi napovedá, že je to Dave.

„Na tomto mieste zomreli moji rodičia a ja sa občas vyberiem premýšľať k jazeru o tom, čo by som robila, keby rodičia žili.“

„No, určite by si tu nechodila premýšľať.“

„Ako si ma tu vôbec našiel? O tomto mieste nehovorím ani priateľom,“ obrátila som zrak späť na jazero.

„Sledoval som ťa,“ povedal neprirodzene pokojným hlasom.

„Ó, takže okrem toho, že lámeš nosy, ešte ma aj sleduješ!“ povedala som hrubším hlasom než som pôvodne chcela, ale bolo mi to jedno.

„Hej,“ chytil ma za rameno a otočil si ma tvárou k sebe, „tvojho kamaráta mi je ľúto, ale aj ty si mi tiež poriadne dala.“ Rozopol si bundu a nadvihol tričko. Na bruchu mal modrinu od môjho úderu.

Lahostajne som sa otočila k jazeru.

„Tak fajn!“ to bolo posledné čo povedal, zrejme prišiel na to, že nemám záujem o rozhovor. Otočila som sa, aby som mohla odísť. „Hej,“ dobehol ma Dave, „povedal som niečo, čo som nemal? Ak som niečo spravil, tak prepáč.“

„Nie, nič si nepovedal a ani nespravil, len o chvíľu je polnoc a musím sa vrátiť na internát.“ „Počkaj, si tu autom?“

„Nie.“

„Môžem ťa odviezť, ak chceš.“

„Nie! Idem pešo. Vždy som tak chodila a vždy tak aj budem chodiť. Chcem, aby si ma nechal na pokoji.“

„Fajn, ako chceš.“

„Môžem ťa o niečo ešte poprosiť?“

„Áno, pravdaže.“

„Zabudni na toto miesto, na to, čo si tu počul a videl. Zabudni jednoducho na všetko!“

„Ach! Nevieť, či je to také jednoduché, asi sa to nebude dať.“

„Nemáš na výber. Jednoducho zabudni,“ povedala som a odišla som.

„Chelsey!“ zakričal na mňa Dave, ale ja som už nereagovala. „Chelsey!“ bolo počuť z diaľky, ale pre mňa to bol už len nepodstatný hlas.

Keď som prišla na internát, Nailia ešte spala. Dala som si rýchlu sprchu, aby som zabudla na to, čo sa stalo pri jazere. Keď som sa prezliekla do pyžama, niekto zaklopal na dvere. Pomaly som ich otvorila, stál tam Dave. Chcela som ich zatvoriť, ale Dave ich zastavil nohou.

„Chcem sa len porozprávať,“ povedal a rukou sa podoprel o zárubňu.

„Fajn!“ povedala som a vyšla som na chodbu.

„Chelsey, neviem čo som spravil, ale prosím nehnevaj sa,“ povedal.

„To nie je tvoja vina, som... to je jedno,“ povedala som a zmizla som v izbe.

Zobudila som sa celá spotená a zadychčaná. Nailia ešte spala hoci už bolo pol deviatej. Nechcela som ju budiť, veď je sobota. Dala som si sprchu a obliekla som sa do športového. Išla som si zabehať. O hodinu som sa vrátila. Nailia už sedela za stolom. „Zlý sen?“

„Hej,“ nemo som prikývla.

„Inak, bol tu Dave a hľadal ťa,“ prehovorila.

„Hej, čo si mu povedala?“

„Keď prídeš, tak sa mu ozveš. To mi pripomína, máš sa mu ozvať,“ povedala a obrátila sa k stolu. Ja som len prevrátila oči

a vošla som do internátnej kúpeľne. Keď som z nej vyšla, mala som na sebe oblečené rifle, tričko, mikinu a na nohách čižmy.

„Páni!“ ozvalo sa spoza mňa, keď som chcela vojsť do izby. Prudko som sa otočila. „Pripravená?“ spýtal sa Dave. „Načo?“ nechápavo som sa naňho pozrela.

Stáli sme pred internátom. Dave nasadol na motorku. „Naskoč!“ zakričal a naštartoval motor. Dala som si prilbu a nasadla. „Pevne sa drž!“ zakričal. Chytila som ho okolo pása a už sme frčali cez diaľnicu.

„Páni!“ to bolo prvé slovo, ktoré mi vyšlo z úst. Predo mnou stál altánok obrastený ružami, ktoré práve začali kvitnúť. Vedľa bola studňa a ohnisko. Nemohla som si pomôcť, musela som vojsť do altánku, v ktorom už bol prestretý piknikový stôl.

„Čo na to hovoríš?“ spýtal sa a chytil ma okolo pása.

Kto tu volá o pomoc?

Vo svete každý deň umiera mnoho zvierat rukami pytliakov. Lovia slony na kly, veľryby na mäso, či levy a tigre ako trofeje. Veľa zvierat volá o pomoc. A my ľudia sme nemí a nepočujeme ich.

Mám len deväť rokov a viem, že nepôjdem do Afriky zachrániť slona či zebra. Môžem však urobiť niečo pre zvieratá a rastliny okolo mňa počas celého roka.

V zime nasypem sýkorkám slnečnice do búdky. V horách, keď sa pôjdem lyžovať, nebudem rušiť svojím krikom kamzíky. Na jar v čase kvitnutia snežienok ich nebudem zbierať, lebo viem, že sú zákonom chránené. V lete počas prázdnin pôjdem s rodinou pomôcť do útulku. Vyčistím tam búdky pre psy, vyvenčím ich a donesiem im deky, ktoré už nebude moja mamka potrebovať. Na jeseň, keď pôjdeme do lesa na huby, nebudem kopat' do tých, ktoré nie sú jedlé. Tie budú potravou pre zvieratá, ktoré tu žijú.

Každý z nás môže svojím správaním urobiť malý zázrak pre prírodu. Nás to nebude veľa stáť a zvieratkám tým môžeme zachrániť život.

Sofia Lešková, žiačka III.A

„Pekné,“ odtiahla som sa.

„Tak fajn,“ povedal a zodvihol ruky k hlave, čo vyzeralo ako keby sa vzdával.

„Prečo si ma sem vlastne zavolať?“

„Chcem sa len kamarátsky porozprávať, to azda nestačí?“

„Ja si myslím, že nie. Povedz mi, aký je skutočný dôvod?“

„Tak fajn,“ postavil sa ku mne tvárou v tvár, „mám pár otázok.“

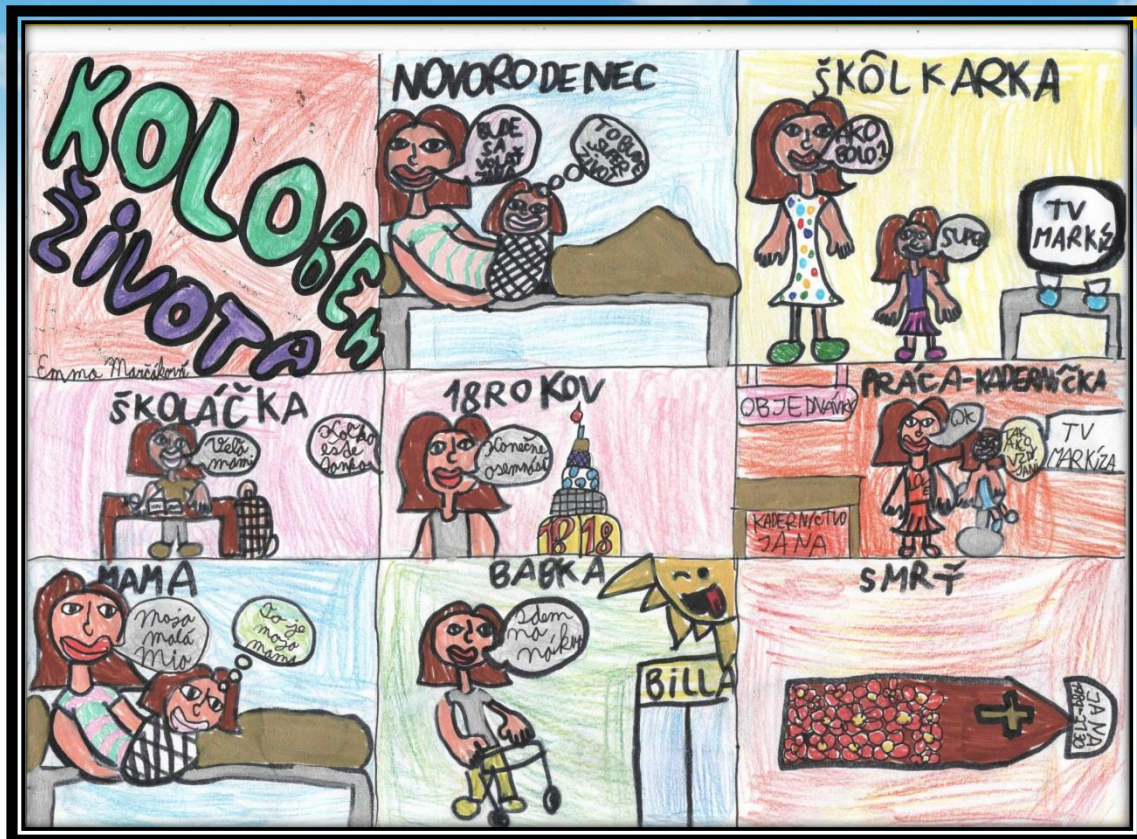
„Fajn,“ sadla som si k stolu, „začni“, povedala som.

„Fajn, ale to, čo sa budem pýtať, sú len klebety, ktorých pravdivosť si chcem overiť.“

Znelo to trochu zvláštne, ale bola som pripravená odpovedať na všetko.

Michaela Karolína Klepáčová, žiačka prúmy A

Emma Marčáková, žiačka V.A

Bojazlivosť

Volám sa Lily. Mám desať rokov a som piatačka na základnej škole. Moja mamka sa volá Luna. Odkedy môj ocko Lukáš zomrel, mamka pracuje cez deň aj v noci, aby sme mali z čoho žiť. Občas sa stane, že keď prídem domov zo školy, musím niečo uvariť. Rada varím pre seba aj pre mamku. Keď varím obyčajne som doma sama. Vždy som bola bojazlivá, ale odkedy ocko zomrel, som ešte bojazlivejšia.

V jeden piatkový deň, bolo to trinásteho, som prišla zo školy domov. Mamka v ten deň robila do polnoci. Chcela som ju počkať, a tak som si písala domáce úlohy. Potom som pozerala televíziu a pri nej som zaspala. Zobudila som sa až o jednej v noci. Mamka už mala byť o takom čase dávno doma, no nebola. Začala som sa o ňu báť. Volala som jej hádam desaťkrát, ale mobil nedvíhala. Napísala som jej aj sms, ani na ňu neodpovedala. Vtedy mi napadlo, že pôjdem k tete Zuzke, ktorá bývala neďaleko od nás a pracovala s mamkou.

Vonku už bola tma, a preto som jej radšej len zatelefonovala. Teta mi povedala, že obidve odišli z práce spolu. Začala som sa veľmi báť. Ešte nikdy som nebola doma tak dlho sama. Zrazu spadla metla opretá o stenu v kúte. Zhasla som svetlo a okrem rýchlo tlčúceho srdca, ktoré tĺklo v mojej hrudi, som počula aj búchanie na dvere. Pozrela som sa cez okienko dvier a zbadala som tmavú postavu. S veľkým strachom som otvorila dvere a za nimi stála teta, ktorá ma prišla skontrolovať. Keď som sa upokojila, odišla. Sadla som si na gauč a zaspala som.

Zobudila som sa až na známy zvuk. Bol to zvuk kľúčov v kľúčovej dierke. Dvere sa otvorili a videla som mamku. Rozbehla som sa k nej a objala som ju. Mamka mi vysvetlila, že pre mňa pripravovala narodeninové prekvapenie. Celú miestnosť, v ktorej mala byť oslava, pripravila v štýle Hier o život. Upekla mi aj tortu a pripravila špeciálne šaty. Kvôli tomu neprišla mamka celú noc domov. Pochopila som, že som sa bála úplne zbytočne. Vyrozpárala som jej o mojom strachu a poprosila som ju, aby mi druhýkrát zatelefonovala. Mamka mi povedala, že veľmi chcela, aby som mala oslavu aspoň takú dobrú ako moji kamaráti a sľúbila mi, že nabudúce určite zavolá.

Mamkino prekvapenie s oslavou patrilo k najlepším, aké som doteraz zažila. Za oslavu som jej veľmi vd'ačná.

Emma Marčáková, žiačka V.A

Mesto, v ktorom žijem

Mesto, v ktorom žijeme, je plné zaujímavých vecí napríklad: hotelov, bytov, domov a reštaurácií. Pred mnohými rokmi naše mesto nebolo moderné. Do mesta sa nechodilo autami a autobusmi. V tých časoch sa do mesta chodilo na koňoch a somároch. Dokonca v našom meste neboli byty, ale drevené domy či chaty. Dnes, keď sa zhlboka nadýchnete, budete cítiť výfuky z áut a odpadky z popolníc. Zatvorte oči a započúvajte sa, budete počuť trúbenie áut a krik ľudí. To je mestská hudba. V našom meste máme rôzne významné pamiatky, ktoré sú dominantou Košíc. Patrí tu Dóm svätej Alžbety, Urbanova veža a Miklušova väznica.

O našom meste existuje veľa povestí. Jednou z nich je aj Dóm svätej Alžbety a jeho kúzlo.

Naše mesto je veľmi pekné a som hrdá, že mi ponúka veľa možností na vzdelanie, kultúrne vyžitie, zábavu či oddych v prírode. Mám rada naše mesto.

Katarína Marušinová, žiačka III.A

Moja mama

Ráno keď treba vstávať do školy,
či poobede písať úlohy,
keď ma trápi hlad či smäd,
moja mamka je tu hneď.

Ak ma hlávka, či hrdlo bolí,
s liekom už pri mne stojí.
Moja mamka to je trieda,
za nič na svete si ju nedám.

Sofia Lešková, žiačka III.A

Iba sen?

Každý z nás mal v detstve určite nejaký rozprávkový sen. Niektorí chceli byť astronautom, princom, či princeznou alebo dokonca super hrdinom. Počas dospievania však prichádzame na to, že je to len rozprávka a realita niekedy nie je taká krásna, ako by sme chceli.

Žil raz jeden chlapec, ktorý sa volal Stanko a podľahol rozprávkovej predstave. Chcel byť vynálezcom. Rodičia to spočiatku brali ako samozrejmosť. Stanko bol ešte malý a oni boli presvedčení, že je to len dočasný sen. On však sníval ďalej, aj keď mal len sedem rokov. Potom už začal čítať aj o vynálezcoch. Plagátmi polepil celú stenu v izbe. Stanko mal naozaj pevnú vôľu a svojím snom bol posadnutý, aj keď mal už jedenásť rokov. Vtedy si rodičia povedali, že rozprávky už nie sú pre neho. Snažili sa mu dohovoriť a vysvetliť, že nemôže byť vynálezcom. Rozplakal sa. Rodičia si povedali, že ešte chvíľu počkajú a určite ho to prejde.

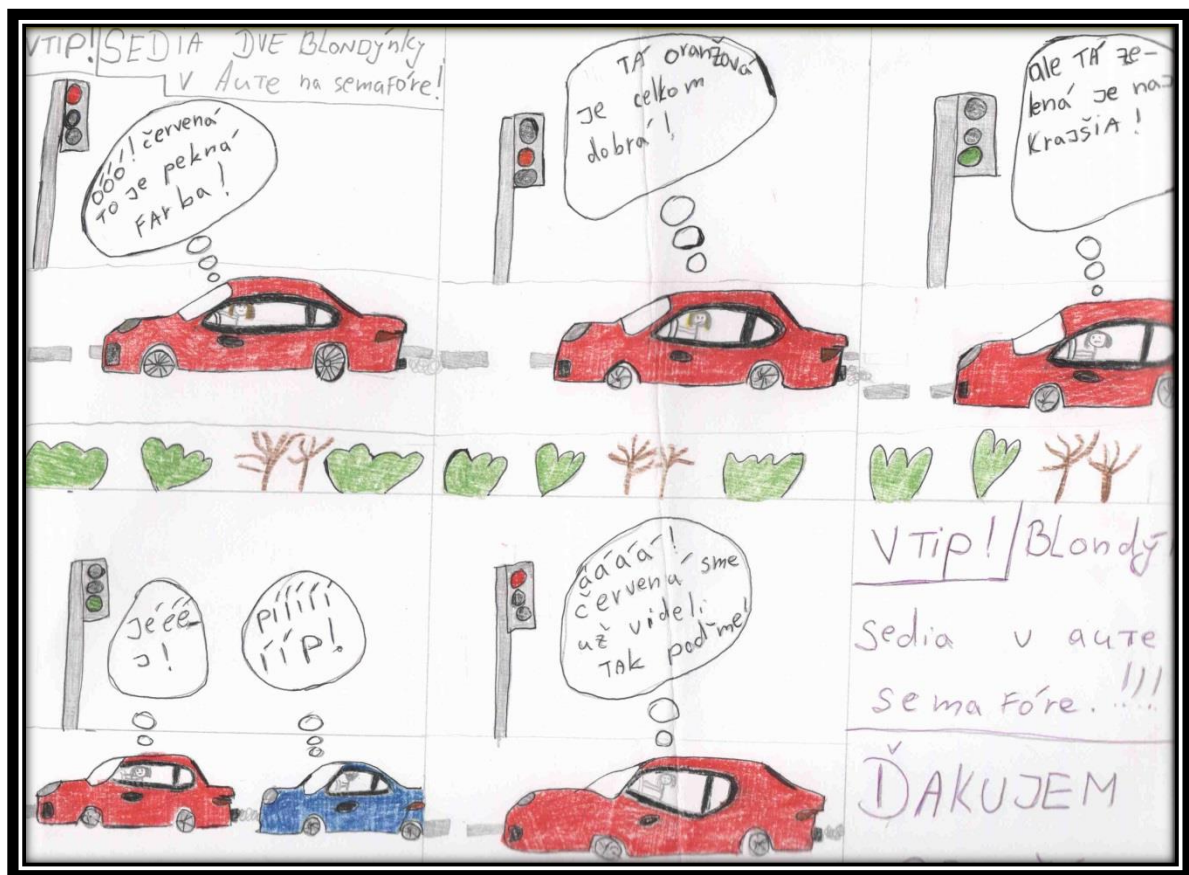

Z malého chlapca vyrástol mládenec, ktorý stále žil so svojou rozprávkovou predstavou. Spolužiaci sa s ním nerozprávali, ba dokonca sa mu vysmievali. Navštevoval aj psychologičku, ktorá mu však podľa neho vôbec nerozumela. Keď skončil strednú školu na vysokú nešiel, lebo nechcel strácať drahocenný čas. Rodičia boli z neho zúfali. Chlapec od nich odišiel. Bol dospelým mužom so snami malého chlapca. Rok o ňom nikto nepočul. Potom prišiel domov celý vysmiaty, oblečený v elegantnom obleku. V rukách držal papiere o patentovanom vynáleze, ktorý vymyslel. Z muža s detskou fantáziou sa stal svetoznámy vynálezca, ktorého vynález poznajú už takmer na celom na svete. Dospelý Stanko prišiel za rodičmi preto, aby boli na neho hrdí a milovali ho takého, aký je.

O kom je tento príbeh? Možno o tebe. A ponaučenie? Netreba veriť každej rozprávke a nikdy sa netreba vzdať, aj keď ťa budú všetci odsudzovať. Choď za svojimi snami, ak vieš, že sú pre teba správne.

Viet An Nguyen, žiačka prímý A

Diana Bučková, žiačka V.A

Moja mamka

Moja mamka je múdra a veľmi pekná. Má krásne meno Katarína, často mi rozpráva o svojom detstve. Mamka je ako strecha, ktorá chráni dom pred búrkou. Vždy ma vie rozveseliť a zahnať všetky mračná okolo mňa. Niekedy ju viem aj poriadne nahnevať, ale vždy mi s láskou odpustí. Moja mamka je pracovitá ako včielka. Je dlho v práci, ale nikdy si nezabudne na mňa nájsť čas. Myslím si, že je to najlepšia mamka na svete.

PS: Mám Ťa rada.

Katarína Marušinová, žiačka III.A

Prečo používame čarovné slová

Bol raz jeden človek menom Martin. Bol veľmi múdry. Vždy vymyslel niečo nové, čo bolo veľmi múdre. Raz vymyslel čarovné slová. Rozšíril ich po celom svete na plagátoch. Bolo na nich napísané: „NAUČTE SA ČAROVNÉ SLOVÁ - ĎAKUJEM, PROSÍM A PREPÁČ.“

Všetkých ľudí to zaujalo. Prišli k Martinovmu domu a on im vysvetlil, čo vlastne tieto slová znamenajú. Tak sa zistilo, že čarovné slová sú užitočné. Odvtedy bol svet lepší a krajší.

Oskar Cacara, žiak II.A

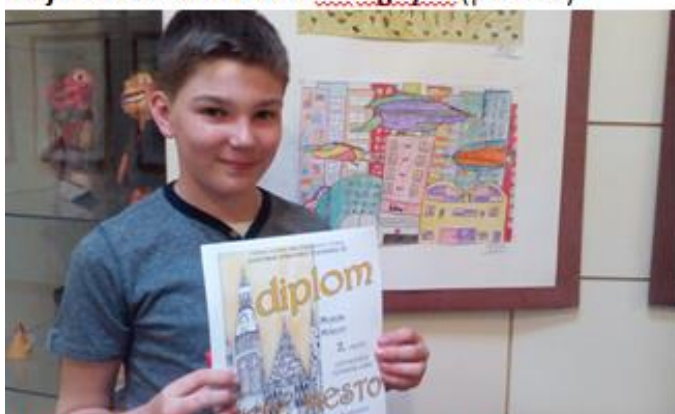
Výtvarná tvorba Humankov

Moje mesto – Anna Viet An Nguyen (prima A)

Moje mesto – Peter Gánovský (IV.A)

Moje mesto – Maxim Miškov – 2.miesto

Doprava v meste – 2.miesto – Maxim Miškov

Matej Takáč (II.A)

Zora Scholtzová (II.A)

Oliver Skála (IV.A)

Juraj Takáč (IV.A)

Zábavné okienko

✓ Večer pred spaním číta mamičke dcérke, aby zaspala, na dobrú noc rozprávku. Po polhodine hovorí dcérka mamičke: Mami, nemohla by si si ísť čítať niekde inde? Ja chcem už spať!

✓ Host' si v reštaurácii pochutnáva na guláši. Pri jeho stole sedí malý pes a stále vrčí. Host' konečne odloží príbor a zavolá hlavného: Prečo ten pes na mňa tak vrčí? To bude asi preto, že jete z jeho taniera...

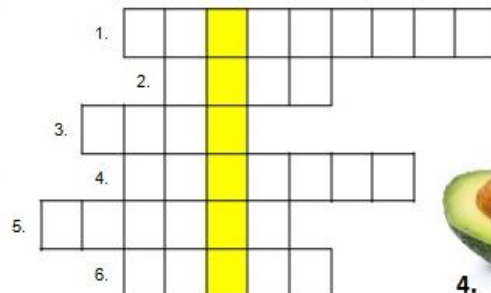
KYBERŠIKANA
POČÍTAČ
ČOKOLÁDA
PLAGÁT
PILOT
KÁVA
FOTKA
TOVÁREŇ
DOKTOR
KOMIX
RODIČIA
SOCIÁLNA SIEŤ
AUTO
ČADIČ
KOV
OBOŽŤVATEĽ
KEČUP
ŠIKANA
RIZIKO
POL

VAŇA
NADÁVKY
URÁŽKA
BEH
KOLENO
ONLINE
DREP
BOK
KROK
BICYKEL
NOHA
RIZOTO
KLÁVESNICA
OKNO
OKO
RUKA

✓ „Deti, kto mi povie príklad na náhodu?“ pýta sa pani učiteľka. „Prosím, moja mama a otec sa náhodou sobášili v ten istý deň,“ odpovie Janko.

My name is...

Redakčná rada

Jazyková úprava:

Mgr. Eva Bednáriková

Mgr. Miroslava Vargová

Grafická úprava:

Mgr. Miroslava Vargová

Zodpovedný pedagóg:

Mgr. Miroslava Vargová

Autori príspevkov:

- ✓ Ivana Hajdušeková
- ✓ René Valko
- ✓ Michaela Karolína Klepáčová
- ✓ Sofia Lešková
- ✓ Emma Marčáková
- ✓ Katarína Marušinová
- ✓ Viet An Nguyen
- ✓ Diana Bučková

- ✓ Oskar Cacara
- ✓ Peter Gánovský
- ✓ Maxim Miškov
- ✓ Matej Takáč
- ✓ Zora Scholtzová
- ✓ Oliver Skála
- ✓ Juraj Takáč

UVIDÍME SA OPÄŤ PO PRÁZDNIŇÁCH